

Slengerik: Det Spørgsmaal, som her har været til Forhandling mellem det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) og de ærede Medlemmer fra Helsingør (Christian Rasmussen) og fra Stege (Jessen), har Regeringen, som har forelagt dette Lovforslag, taget Standpunkt til, et Standpunkt, der er i Overensstemmelse med de to ærede sidstnævnte Medlemmer og gaar imod det ærede Medlem fra Vordingborg. Der staar udtrykkelig i Motiverne: „Praksis har imidlertid vist, at vedkommende Medlemmers Tilstedeværelse i den nævnte Henseende kun har nogen Betydning for det af Sogneraadet valgte Medlem og til Dels i Købstæderne for de af Byraadet valgte Medlemmer, hvorimod den er uden al Betydning for det af Amtsraadet valgte Medlem.” Det er altsaa den højtærede Regerings Standpunkt. Det kan være rigtigt nok, at det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) faar klarat det Spørgsmaal mellem sig og sin Regering; men vi andre kunne naturligvis ikke have saa stor Interesse deri (Afbrydelse.). Ja, der er Oprørslyst. Man ser jo hist og her Spor af saadan, særlig naar der er Tale om militære Sager; men man har vel nogen Grund til at formode, at denne Oprørslyst vil blive kuert i Fødsele, saaledes at den ikke vil give sig videre slette Udslag i Fremtiden.

Til den højtærede Forsvarsminister skal jeg sige, at jeg ikke er ganske klar over, hvorledes han vil bære sig ad med at gennemføre Sagen ved Overgangen fra 22 til 20 Aars Alderen i Løbet af en halv Snæs Aar uden større Udgifter. Jeg forstaar det ikke. Dersom den højtærede Minister er inde paa, at de 22aarige, der til næste Aar skulde have mødt, have en Værnepligt at opfylde til den Tid, og dersom han er inde paa, at de 21aarige, naar denne Lov er gennemført, ogsaa have en Værnepligt at opfylde i Henhold til Værnepligtsloven, og at de 20aarige nu faa det ved denne Lov, kan det ikke undgaas, at naar vi komme til næste Aar, forudsat denne Lov er gennemført, staa vi med 3 Aargange værnepligtige. Det kan man ikke komme uden om. Sige vi, at der skal indkaldes f. Eks. 12,000 af hver Aargang, slipper man ikke for at have 36,000 Mand at tumle med. Jeg forudsætter ogsaa, at dette har været Meningen med Bestemmelsen i § 234 i Hærloven, og ikke dette, at saa kunde den højtærede Forsvarsminister lade de 24,000 Mand slippe for at aftjene deres Værnepligt eller fordele deres Værnepligtstid over 8—9 Aar. Nej, Forudsætningerne for Hærlovens § 234

ere ganske andre, de gaa i Retning af, at saa vil den højtærede Minister kunne indkalde et saa meget større Antal, som er nødvendigt ved, at man gaar over fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalderen. Bestemmelsen lyder saaledes: „I de Aar, i hvilke Overgangen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afvige fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige, der uddannes ved Hæren, og fra Bestemmelserne om, ved hvilke Afdelinger m. fl. Uddannelsen skal foregaa.” Jeg antager ikke, at det var en Bemyndigelse for den højtærede Forsvarsminister til at fritage 24,000 Mand for deres Værnepligt; jeg troede — særlig da den er sammenhængende med Spørgsmaalet om, ved hvilke Afdelinger Uddannelsen skal foregaa —, det var en Bemyndigelse for Ministeren til at indkalde saa mange flere, som bliver nødvendigt, hvis ikke Ministeren vil fritage en hel Mængde Mennesker for deres Værnepligt, og til at lade deres Uddannelse foregaa ved flere Afdelinger, end man ellers efter Tjenesteomgangen vilde lade den foregaa i. I Tilfælde af, at Ministeren har Ret i, at han paa den Maade kan sige: Ja, ganske vist skulde vi egentlig tage baade 20-, 21- og 22aarige, men nu lade vi de 2 Aargange slippe; saa naar han ikke til et større Indkaldelsesantal end de 12,000 Mand; men skulle de alle sammen opfylde deres Værnepligt; slipper han ikke for at have 36,000 Mand inde paa en Tid, hvor han ellers ifølge Hærloven kun skulde have 12,000, og saa slipper den højtærede Minister heller ikke for at faa de deraf følgende stærkt forøgede Udgifter. Jeg kan ikke indse, hvordan han vil bære sig ad med at fordele dette Overskud af 24,000 Mand paa 8—9 Aar. Jeg vil ikke haabe, at det er den højtærede Forsvarsministers Mening, at han vil lade nogle af de 22aarige vente en 8—9 Aar, inden han indkalder dem, og nogle af dem i 7 Aar, nogle i 6, nogle i 5, nogle i 4, nogle i 3 og nogle i 2 Aar, og indkalde Resten paa den Tid, de skulde være indkaldte; thi saa blev det ganske vist en sørgelig Historie for dem, der havde ventet at være færdige med i alt Fald den første Del af deres Værnepligt snarest muligt, om de skulde gaa og vente saa længe. Enten maa den højtærede Forsvarsminister stryge $\frac{2}{3}$ af Antallet af de værnepligtige og sige: Deres Værnepligt er ude af Verden, de skulde ikke indkaldes og ikke uddannes, eller — hvis de alle sammen skulde opfylde deres Værnepligt, alle sammen skulde indkaldes og alle sammen